

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 534/19	
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1 Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	V. A.	w okresie od nieustalonego dnia 2017 roku do dnia 13 marca 2019 roku w W. przy ul. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną M. A. w ten sposób, że bez powodu wszczywał awantury, podczas których używał wobec pokrzywdzonej słów wulgarnych, ubliżał jej, poniżał ją, ograniczał kontakty ze znajomymi, szarpał, popychał, uderzał pięściami po całym ciele oraz w inny złośliwy sposób niepokoił, tj. czyn z art. 207 §1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
V. A. i M. A. byli małżeństwem od 12 lat. Oboje pochodzą z Czaczeni, są uchodźcami. Posiadają czwórkę	Częściowo wyjaśnienia V. A.	292-293	

wspólnych małoletnich dzieci.

V. A. przyjechał do Polski w 2016 roku, a M. A. z dziećmi w 2017 roku. Małżonkowie wynajmowali mieszkanie przy ul. (...) w W., które uzyskali z pomocą Fundacji (...). Mieszkali razem z matką V. A. oraz jego synem z innego związku.

Od 2017 roku V. A. niewłaściwie zachowywał się wobec M. A., bez powodu wszczynał awantury, podczas których używał wobec niej słów wulgarnych, wyzywał ją, ubliżał jej, poniżał ją, mówił jej że jest prostytutką, że pije alkohol, że bawi się w pracy. Ponadto popychał ją, uderzał pięściami po całym ciele, kopał, szarpał, ograniczał kontakty ze znajomymi, zabierał telefon jeżeli chciała gdzieś zadzwonić. Mężczyzna straszył kobietę, że jeżeli powie komuś o jego zachowaniu, to zabierze jej dzieci, albo że będą musieli wrócić do Czeczeni. Kobieta bała się go, żyła w stresie. V. A. często żądał od żony pieniędzy na narkotyki, a gdy odmawiała wszczynał awantury. Zdarzało się, że M. A. spędzała noc na klatce schodowej lub na ulicy, a z mieszkania mąż wyrzucał jej rzeczy przez okno.

Wiosną 2019 roku V. A. uderzył M. A. w żebra, przez co kobieta odczuwała ból i bezdech.

M. A. obawiała się ujawnić okoliczności dotyczące znęcania się nad nią z uwagi na swoją trudną sytuację, związaną z gorszym traktowaniem kobiet w Czecheni. Natężenie działań V. A. spowodowało jednak, że kobieta zgłosiła się na psychoterapię, gdyż miała zaburzenia psychosomatyczne, depresję, obniżony nastrój. Pokrzywdzona opowiedziała o psychoterapeucie w sytuacji w domu. Współpraca z M. A. była utrudniona, gdyż w kulturze czeczeńskiej pomoc kobietom nie powinna być udzielana, a za ujawnienie informacji o tym co działo się w jej domu M. A. została napiętnowana w swoim środowisku.

W dniu 12 marca 2019 roku doszło do kolejnej awantury, w trakcie której V. A. uderzył M. A. w głowę, czym spowodował krwawiącą ranę.

W wyniku podjętych działań związanych z procedurą Niebieskiej Karty V. A. wyprowadził się z mieszkania.

Częściowo zeznania V. A.

330

Zeznania pokrzywdzonej M. A.	7-8, 212-214		
Zeznania J. O.	20, 214		
Zeznania I. S.	37, 215-216		
Zeznania M. S.	46, 216-217		
Zawiadomienie (...)	35		
Informacja z (...) W. II	28-29		
Protokół oględzin osoby	9-10		
1.2 Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego V. A.	Sad częściowo dał wiarę wyjaśnieniom	

		<p>oskarżonego V. A. oraz świadka V. A..</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego V. A. zasługują na wiarę w zakresie, w jakim przyznał, że zażywał narkotyki i że dochodziło między nim a żoną do kłótni i że pewnego razu rzucił w żonę torbą co pozostawiło ślad. Podobnie częściowo w zeznaniach świadka V. A. zostały ujawnione informacje, które potwierdzają kłótnie i stosowaną wobec pokrzywdzonej przez oskarżonego przemoc, bowiem świadek podał, że ojciec uderzył pokrzywdzoną dwa razy „raz z liścia i raz w plecy”, a także rzucił w nią saszetką z zamkiem, która uderzyła ją w głowę i stąd powstała rana. Mając na uwadze wiarygodne zeznania pokrzywdzonej oraz świadków J. O., I. S., M. S., Sąd część wyjaśnień i zeznań w zakresie wyżej powołanym uznał za wiarygodne.</p>	
Częściowo zeznania V. A.			
Zeznania pokrzywdzonej M. A.	<p>Zeznania pokrzywdzonej M. A. są dla Sądu wiarygodne w całości. Pokrzywdzona dokładnie opisała przebieg powtarzających się, agresywnych zachowań oskarżonego wobec jej osoby. Istotnie, zeznania pokrzywdzonej są dowodem o specyficznym charakterze, jest ona</p>		

zainteresowana wynikiem procesu oraz ma emocjonalny stosunek do sprawy jak i oskarżonego. Jednakże po przesłuchaniu świadka w toku rozprawy Sąd stwierdził, że pomimo towarzyszących jej emocji, pokrzywdzona chciała przedstawić dokładny przebieg zdarzeń, który nie budzi wątpliwości.

Sąd miał na uwadze, że z informacji (...) wynika, że w dniu 12.03.2019r. pokrzywdzona początkowo nie potwierdziła znęcania się nad nią (w związku z informacją o rozpoczęciu procedury Niebieskiej Karty w dniu 27.02.2019r.), jednakże funkcjonariusze zauważyli, że kobieta była zastraszona. Stan psychiczny pokrzywdzonej, jak również okoliczności znęcania się nad kobietą zostały potwierdzone w zeznaniach psychoterapeuty M. S..

Zeznania pokrzywdzonej znajdują potwierdzenie w zeznaniach bezstronnych świadków J. O., I. S.. Nie ujawniono żadnych dowodów, które podważyłyby prawdziwość pokrzywdzonej. Wobec powyższego zeznania jej Sąd uznał za w pełni wiarygodne.

<p>Zeznania świadka J. O.</p>	<p>Zeznania świadków J. O., I. S. są dla Sądu wiarygodne w całości, gdyż jako osoby bezstronne, pracownicy Ośrodka Pomocy (...), opisali oni okoliczności związane z sytuacją M. A., z jaką zapoznali się w ramach wykonywanych obowiązków służbowych. Przedstawili m.in okoliczności rozpoczęcia procedury zakładania Niebieskiej Karty, okoliczności w jakich dowiedzieli się o znęcaniu się nad nią. Potwierdzili interwencje w dniu 12.03.19r., w trakcie której widzieli szramę na głowie pokrzywdzonej, opisali zachowanie jej uczestników. Zeznania tych świadków są w pełni wiarygodne, Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek okoliczności mogących je podważyć. Zeznania wzajemnie się uzupełniały, ponadto były zbieżne z zeznaniami pokrzywdzonej M. A. i świadka M. S.. Sąd nie znajduje podstaw, dla których świadkowie mieliby zeznawać na niekorzyść oskarżonego. Zeznali zgodnie z tym co zapamiętali w ramach wykonywanych obowiązków.</p>	
<p>Zeznania świadka I. S.</p>		
<p>Zeznania świadka M. S.</p>	<p>Zeznania świadka M. S. są dla Sądu wiarygodne w całości. Świadek</p>	

	<p>będąca osobą bezstronną, potwierdziła znęcanie się psychiczne i fizyczne nad M. A.. Świadek potwierdziła, że wiosną 2019r. M. A. przyszła do niej z informacją, że mąż uderzył ją w żebra, miała bezdech i ból w tej okolicy, a następnie 13.03.19r. widziała zdjęcia przedstawiające zranioną głowę M. A.. Przedstawiła swoją ocenę dotyczącą stanu psychicznego pacjentki. Zeznania świadka są w pełni wiarygodne, Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek okoliczności mogących je podważyć. Zeznania są zbieżne z zeznaniami pokrzywdzonej M. A. i świadków J. O., I. S.. Sąd nie znajduje podstaw, dla których świadek miałby zeznawać na niekorzyść oskarżonego. Świadek zeznawała zgodnie z tym co zapamiętała w ramach wykonywanych obowiązków.</p>	
Opinia sądowo-psychiatryczna	<p>Sąd uznał opinię biegłych za wiarygodną i zasługującą na uwzględnienie. W ocenie Sądu biegli w sposób rzetelny przedstawili swoje oceny, a dokonaną analizę szczegółowo uzasadnili. Opinia jest zrozumiała, jasna, pełna, rzeczowa. Nadto opinia ta odpowiada wszelkim wymogom prawnym i formalnym, jak również nie zawiera elementów,</p>	

	które podważałyby jej wiarygodność.		
Zawiadomienie (...)	Za wiarygodne Sąd również uznał zgromadzone w sprawie dowody nieosobowe. W ocenie Sądu dokumentacja ta nie dała podstaw, by kwestionować ją pod względem wiarygodności i fachowości, została sporządzona zgodnie z odpowiednimi przepisami, przez powołane do tego instytucje i korzysta z domniemania autentyczności oraz prawdziwości zawartych w nich oświadczeń.		
Informacja z (...) W. II			
Protokół oględzin osoby			
Informacja z K.			
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego V. A.	Za niewiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego V. A. w zakresie, w jakim nie przyznał się do zarzucanego mu czynu	

oraz w zakresie, w jakim wskazał, że inicjatorką awantur była jego żona.

Wyjaśnienia oskarżonego są dla Sądu nieprzekonujące.

Oskarżony szeroko odniósł się do postawy swojej żony i przedstawił wobec niej szereg zarzutów, m.in. że była zła za to, że on posiadał inną konkubinę w ciąży – M. i chciała się na nim zemścić, że pobiła jego konkubinę. Ponadto podał, że to pokrzywdzona go biła, używała wobec niego wulgaryzmów, prowokowała go, chciała zdobyć niebieską kartę, bo to szybki sposób w Polsce na „swobodę”, nadto groziła dzieciom, straszyla, że rzuci je z okna jak nie będą jej słuchały. Podkreślił, że to ona była prowokatorką, co było dla niego zaskoczeniem, bo „poprzednie żony to wystarczyło, że spojrzał się na nie, to one się zachowywały”. Wyjaśnił, że on nigdy się nie znęcał nad żoną, „tym bardziej w Europie, nie jest na tyle głupi. (...) bardziej ufa kobietom i ich słowom, niżli mężczyznom”. Podał, że on tylko rzucił w nią torbę, która zostawiła ślad, a jego żona rozmazała na twarzy krew i zrobiła zdjęcia.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznaje się do

	<p>stawianego mu zarzutu za przyjętą przez niego linię obrony, która pozostaje w opozycji do ustalonego stanu faktycznego. Oskarżony dążył do ukazania siebie w pozytywnym świetle, wskazując na pokrzywdzoną, jako wszechznającą awantury. Taka postawa jest dla Sądu niewiarygodna, bowiem zeznania bezstronnych świadków J. O., I. S., M. S. i pokrzywdzonej M. A. dają podstawy twierdzić, że oskarżony znęcał się nad swoją żoną.</p> <p>Ukazywanie przez oskarżonego swojej osoby jako pokrzywdzonego należy ocenić jako naiwne. Oskarżony nie potrafił zrozumieć karygodności swojego postępowania. W wyjaśnieniach wskazał na problem braku posłuszeństwa swojej żony, czym dodatkowo pokazał, iż nie widzi nic złego w jej poniżaniu i wymuszaniu tego posłuszeństwa siłą. Należy stanowczo zaznaczyć, że wyznawanie innych idei czy przynależność do innej religii niż wyznawana powszechnie w państwie, w którym oskarżony przebywa nie powoduje, że znęcanie się nad żoną jest wobec niego bezkarne.</p>	
Zeznania L. A. k. 293-294	Sąd uznał zeznania świadków L. A. , Z. K. i częściowo V. A. za niewiarygodne, bowiem	

były sprzeczne z uznanymi przez Sąd za wiarygodne zeznaniami świadków J. O., I. S., M. S. i pokrzywdzonej M. A..

Zauważalne jest to, że wersja zdarzeń podawana przez tych świadków jest tożsama z wyjaśnieniami oskarżonego, co sugeruje, że mogła zostać uprzednio z nim ustalona. Świadkowie w zeznaniach wskazują, że to pokrzywdzona miała bić oskarżonego, wyzywać go, a oskarżonego ukazują w świetle prawego, uczynnego człowieka, który jako jedyny miał zajmować się domem, sprzątać, opiekować się dziećmi. Zeznania te stoją w sprzeczności z faktem, że oskarżony nie podejmował się żadnej pracy, był uzależniony od twardych narkotyków, które wprowadzał do organizmu dożylnie (heroina).

Mając również na uwadze wiarygodne zeznania psychoterapeuty, z których wynika, że ujawnienie przez pokrzywdzoną informacji dotyczących znęcania się nad nią przez męża wykluczyło ją ze swojego środowiska, należy stwierdzić, że zeznań tychże świadków nie można traktować jako obiektywnych.

Częściowo zeznania V. A. k. 330			
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	V. A.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia zdaniem Sądu wątpliwości, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Po dokonaniu analizy zeznań świadków i po wysłuchaniu wyjaśnień oskarżonego Sąd stwierdził, że bez wątpienia oskarżony dopuścił się czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia. Oskarżony jest uzależniony od narkotyków i to m. in. wywoływało w nim agresję, która przeradzała się w wulgaryzmy oraz przemoc psychiczną i fizyczną wobec żony.</p> <p>Oskarżony działaniem swoim wypełnił znamiona czynu z art. 207 § 1 k.k., tj. znęcania się psychicznego jak i fizycznego. Oskarżony stosował przemoc fizyczną</p>			

wobec pokrzywdzonej bowiem ją szarpał, popychał, uderzał pięściami, a także przemoc psychiczną, gdyż wszczywał awantury, używał wobec pokrzywdzonej słów wulgarnych, ubliżał jej, poniżał ją, ograniczał kontakty ze znajomymi, zastraszał kobietę.

Mając jednocześnie na względzie opinię sądowo-psychiatryczną (k. 343-347), Sąd uznał, że oskarżony z pełną świadomością, umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, dopuścił się zarzucanego mu czynu. Nie sposób uznać, że stwierdzone w opinii uzależnienie od narkotyków jest okolicznością zmniejszającą stopień winy oskarżonego.

Z opisu zarzucanego oskarżonemu czynu należało jednak wyeliminować zwrot „kierował groźby karalne pozbawienia życia ich wspólnych dzieci, które wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione”. W aktach sprawy nie znajduje się żaden materiał dowodowy świadczący o tym, że oskarżony kierował groźby zabicia ich dzieci.

#

3.2. Podstawa prawna
skazania albo
warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
V. A.	I i II	I	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w przepisie art. 53 § 1 i 2 k.k.</p> <p>Przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. zagrożone jest karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę:</p> <p>1. okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> • znaczny stopień społecznej szkodliwości, na który składa się rodzaj naruszonego dobra w postaci rodziny i szacunku do drugiego człowieka, których naruszenie powoduje stanowczy brak akceptacji w społeczeństwie; działanie oskarżonego pod wpływem narkotyków, których użycie w znacznej dawce zazwyczaj wyolbrzymia pobudki błahę, rozluźnia hamulce moralne, zwiększa zuchwalstwo i zmniejsza obawę przed odpowiedzialnością za popełnione czyny; działanie oskarżonego w celu dokuczenia pokrzywdzonej, a także w celu

uzyskania od niej
pieniędzy na
narkotyki; długość
czynności
sprawczych,
trwających około
2 lata; nadto
doprowadzenie
swoim działaniem do
widocznych naruszeń
ciała pokrzywdzonej
oraz rozstroju
zdrowia
psychicznego;

- znaczny stopień winy,
bowiem oskarżony
umyślnie z zamiarem
bezpośrednim
popęłił przypisany
mu czyn;

2. okoliczności łagodzące:

- brak uprzedniej
karalności

Biorąc pod uwagę
powyższe sąd uznał,
że adekwatna wobec
oskarżonego będzie kara
8 miesięcy pozbawienia
wolności z warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania na okres 4 lat
tytułem próby.

Zdaniem sądu
wymierzona kara jest
adekwatna do stopnia
winy i stopnia społecznej
szkodliwości czynu i
stanowiąc będzie dla
oskarżonego stosowne
ostrzeżenie i dolegliwość,
sprawiając, że w
przyszłości oskarżony
będzie przestrzegać
porządku prawnego.
Jednocześnie kara nie jest
nadmiernie surowa.

			<p>Zawieszając warunkowo wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę istnienie przesłanek ustawowych z art. 69 § 1 k.k.: wymierzona kara nie przekracza roku, oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności, warunkowe zawieszenie będzie wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.</p> <p>Sąd uznał, że przy zastosowaniu zakazów z art. 72 § 1 pkt 7 i 7a k.k. oraz obligatoryjnego (art. 73 § 2 k.k.) dozoru kuratora, możliwe będzie osiągnięcie celów kary bez skazania oskarżonego na karę pozbawienia wolności w postaci bezwzględnej. Oskarżony będzie zmuszony do przestrzegania prawa mając świadomość, że rażące naruszenie porządku prawnego może spowodować zarządzenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.</p>
V. A.	III	I	<p>Na podstawie art. 72 §1 pkt 7 i 7a k.k. orzeczono wobec oskarżonego zakaz przebywania w miejscu zamieszkania pokrzywdzonej, zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną w</p>

			<p>jakikolwiek sposób wbrew jej woli, zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej wbrew jej woli na odległość mniejszą niż 50 metrów w okresie próby. W ocenie Sądu zakazy te są w niniejszej sprawie niezbędne i przyczynią się do ochrony pokrzywdzonej. Z uwagi na to, że małżonkowie posiadają wspólne małoletnie dzieci powyższe zakazy nie dotyczą sytuacji i spraw związanych z nimi.</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>			

<p>Sąd nie zastosował wobec oskarżonego zawnioskowanego przez Prokuratora nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdziona, albowiem oskarżony na etapie postępowanie wyprowadził się do siostry.</p>		
<p>7. KOSZTY PROCESU</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IV</p>	<p>O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej należnych adw. M. M. (2) za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu sądowym Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze oraz § 2 pkt 1, § 4 ust. 3, § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Na koszty te złożyła się opłata za obronę przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym (420 zł) oraz udział obrońcy z urzędu w czterech dodatkowych terminach rozprawy głównej (84 zł). Opłatę w łącznej wysokości 756 zł należało podwyższyć</p>	

	się o kwotę podatku od towarów i usług.	
V	Z uwagi na fakt, że oskarżony pozostaje bez pracy, a jego możliwości zarobkowe są niskie, Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.	
6. PODPIS		